

Debutant i "Finnkampen"

Årets finnkamp gick på Ullevi i Göteborg och jag fick debutera som gångare i denna anrika tävling. Tidigare har jag enbart sett finnkampen på tv. Vi var rekord många debutanter i det Svenska laget ca 23 st. De flesta debutanter är ca 20 år gamla utom jag som snart är 35 år. Men äldst var jag inte för Ileana Salvador gjorde även hon sin första finnkamp. Jag åkte upp på fredag, tävlade på lördag. Tittade på tävlingarna på söndag och åkte hem på måndag fm. Fredrik Svensson lämnade återbud och jag fick hoppa in i laget med kort varsel, en timme innan tåget gick till Göteborg.

På fredag kvällen hade Ulf Karlsson, förbundskapten för friidrottarna, samling med alla ledare och aktiva. Först presenterades alla ledare och sen fick grenledarna presentera sina aktiva. Ulf är duktig som ledare och kan konsten att peppa sina aktiva.

Robert Kronberg, 110 m häcklöparen, håller i insparkebiten av debutanterna. Det har han gjort sedan Malin Ewerlöf slutade. I år tog han hjälp av 120 kilos brottaren Eddy Bengtsson från Göteborg. Samlingsrummet vi håller till i är långsmalt och de som sitter långt bak får svårt att se det som händer längst fram. Alla vi debutanter kallades fram för att bli insparkade i laget. Eddy gav oss olika uppgifter att göra. Fyra tjejer fick i uppgift att raka av Linus Thörnblads hår (Linus var väll egentligen ingen debutant men Robert tyckte han skulle plågas lite extra) med ovassa engångs rakhyvlar. Samtidigt skulle en tjej och kille öppna karameller i papper utan att använda händerna. Det var full aktivitet överallt och svårt att hänga med i vad som hände. Ileana och jag hamnade bakom den store Eddy så vi klarade oss till sist. När folk applåderade skulle vi skälla som hundar men det blev inte mycket skällt. Nästa uppdrag var att sjunga en Finsk folkvisa med napp i munnen. Vi letade upp en Finsk idrottare som skrev ner en Finsk folkvisa som vi senare sjöng (finskan ville absolut inte själv vara med). Ileana, jag och två löpare sjöng visan med napp i mun. Bengt Bengtsson var framme och tog kort. Stora applåder fick vi fast ingen hörde vad vi sjöng, inte vi själva heller. Samtidigt fortsatte tjejerna att raka Linus. Hyvlarna var ovassa eller var Linus så hårig att de han inte mer än till benen. Alla vi debutanter fick varsin bok av Åke Edvardsson och en cd med sånger från Göteborg plus ett vykort där Ulf Karlsson önskade oss lycka till i finnkampen. Eddy hade med sig en brottar trikå som han fick Ulf att ta på sig (stort jubel) och att lova att ha på sig när han kastades i vattengraven efter tävlingarna.

Efter persen med insparkandet fick jag prova landslagskläder. De flesta hade kläder sen tidigare. Det mesta var utplockat. Shortsen jag fick var alldeles för stora men de satt uppe i varje fall.

Vi bodde på Scandic Opalen som ligger synligt från Ullevi. Utanför Opalen samlades autografjägarna som snabbt var framme och ville ha stjärnornas autografer. Ingen ville ha min autograf undrar varför? En rolig händelse var att alla segrarna får varsin blombukett som de brukar kasta till publiken. Vi gångare tävlade först av alla och inte mycket publik hade vi. Monica Svensson vann damernas 5000 m. Istället för att kasta blommorna behöll Monica dem till vi gick hem till hotellet. Strax utanför hotellet var det knallar som sålde Svenska och Finska hattar. Monica bytte bort sin bukett mot en Sverige hatt. Blommorna vissnar snart ändå sa Monica och var nöjd med bytet.

Medeldistans löperskan Flo Jonsson skadade sig under sitt lopp haltandes kom hon klart sist. Flo tyckte vi gångare skulle ha en gång distans även på söndag, Och ja varför inte. Trots att ett ben var ur spel dansade Flo så det stod härliga till på dansgolvet på banketten. Banketten var en upplevelse. Att få se den avgående förbundskaptenen Ulf först sjunga och sedan dansa ballongdansen ensam på scenen var en höjdare. Jublet ville aldrig ta slut. Ulf var riktig proffsig i sitt sista framträdande. Efterhand som dansen fortskred desto mindre hela ballonger var det kvar. Populär är han Ulf och han slutar på topp. Robert Kronberg fick för sig att vi

skulle kasta oss ut från den meterhöga scenen och folk nedanför skulle fånga upp oss. Jag vågade kasta mig ut. När en av de stora kastarna skulle hoppa sprang alla bort från golvet. När långdistanslöparen Alfred S var uppe och dansade skojade han och sa att han körde ett extra träningspass. Senare på kvällen när Alfred var uppe sa han att det är mitt sjunde pass i dag. Nej svarade jag det är ditt första för nu är det eftermiddag.

På tv har jag sett när friidrottarna springer ärevarv på stadion och kastar i kaptenerna i vattengraven. Nu var jag själv med på innerplan. Mycket folk på läktarna stannade kvar för att hylla de överlägsna hemma hoppen. Detta var bara lite av vad vi var med om. En underbar helg som sent ska glömmas. Måste bara nämna att det inte var det lättaste att veta var man skulle gå för att komma in på banorna. Och på vägen ut efter loppet var det nära att jag gick fel i de långa korridorerna under läktarna.

Christer Svensson